

TELEGRAFULU ROMANU.

Tel-gramul este Dominește și Joi's, la fiecare
două săptămâni cu adansului Poisoierei — Prenumeratul se face în Sabiu la expediția lui Poisoierei, pre
afara la c. r. poste en bani gata prin scrisori frântă, adresate către expediție. Pretul prenumera-
tunii pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a.
iar pre o jumătate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 85.

ANULU XXIV.

Sabiu 24 Octombrie (5 Nov.) 1876.

trăjelalte părți ale Transilvaniei și pentru pro-
vinciile din Monarhia pre unu anu 8 fl. 50. Pre-
o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru prime, si tineri
streni pre unu 12 1/2 anu 6 fl.
Inseratul se plătesc pentru întâia óra
en 7 cr. sirulu, pentru a doua óra en 5 1/2 cr.
si pentru a treia repetare en 3 1/2 cr. v. a.

Cum aru fi de a se privi cestiu- nea orientala de noi români?

Saliste în 2/11 1876.

(Continuare din nr. tr.)

In articululu premergatoriu amu-
pusu totu pondulu pe interesele ge-
nerali si unitari ale imperiului nostru,
cu cari trebue a se identifică intere-
sele tuturor poporeloru imperiului,
că asiá consolidata si poternica
sa intempine Austri'a cestiuinea orien-
tala, la care ea este engagiata in pri-
m'a linia prin pusetiunea sea
geografica si prin urmare prin inter-
esele sele economice parte prin con-
sângenitatea poporeloru sele slave si
române cu poporele din orientulu
Europei.

Nu putem concede nici decum
contrariul, dela ceea ce vedem
cu ochii, ca adeca, unu statu aru
pote avea interesele sele proprii
absolute, fără nici o privire la
interesele poporeloru sele. Acésta aru fi
numai o ideea fără realitate séu in rea-
litate s'aru putea numí acésta unu
absolutism si despotism alu poterei
statului. Si staturile compuse din o
natiune reprezentéa interesele acestei
natiuni. Asiá trebue se fia si unu
statu poliglotu. Se va dice ca in
unu statu poliglotu este cu multu mai
mare greutatea de a se consolidá
interesele tuturor poporeloru in unulu
si acela'si interesu alu statului.

Nu este asiá. Istor'a si faptele
ne arata si contrariul. In staturi
mari natiunale amu vedutu mai multe
lupte intre intrég'a natiune de o parte
si capulu statului si guvernulu lui de
alta parte cari au adusu returnărî
dupa sine, d. e. in Franci'a; pâna
cându asemenea revolutiuni si usur-
patiuni in statulu poliglotu alu no-
stru nu suntu cunoscute.

Si ierasi consistent'a si solidari-
tatea statului in Svitier'a este mai
mare, că in unu statu nationalu, de-si
acea tiéra este compusa din cele mai
diferite natiuni.

Si acésta se intempla atunci,
cându guvernulu statului scie conso-
lidá interesele ori-cârei natiunalităti
in interesele generali si unitari ale
statului, cându puterea statului lasa
fia-cârei natiuni calea libera spre des-
voltare si-i dà tóte condițiunile spre
acestu scopu, de unde de sine urmăza,
ca tóte acestea 'si voru concentrá
interesele loru acolo, de unde 'si au con-
dițiunile de viétia, si ací voru gravitá
tóte poterile loru.

In o astfelu de Austria poporele
ei nu potu si nu voru gravitá in afara;
din contra poporele din orientulu Eu-
ropei voru gravitá spre Austri'a, déca
acésta va purtă o politica ratiunala
câtra ele.

Poporul slavu din Austri'a nu'si
va dorí sórtea consângeniloru lui din
Turci'a, si nu'si va dorí nici o sórte
comuna cu unu statu nou slaveanu
din orientulu Europei, pâna cându
condițiunile lui de viétia si progresu
suntu mai puternice in Austri'a civil-
lisatore. Cu atâtua mai putienu va
aspirá acestu poporu la unu viitoru
efemeru ce pote avea numai o sórte,
că a Poloniei séu la unu Messi'a ce
aru vení din sinulu tataro-Russiei,
unde Messi'a civilisatiunei nici nu s'au
nascutu. Acestu poporu pretinde nu-
mai libertatea desvoltârei sele natiuni-
ali ce o cere dreptulu firescu, si cauta
possibilitatea de a-si aventá cultur'a

natiunala in o direcțiune cu poporele
lui consângene. Si atâtua trecutulu lui,
câtua si presentulu, care infatiséza o
multime de inteligenți slavi in Au-
stri'a si in brav'a sea armata, dau do-
vedi, ca poporul slavu este unulu
dintre poternicii stâlpui ai imperiului.

Cu asemenea dreptu, si totu in
aceea'si pusetiune in statu, pretinde
poporul român tóte condițiunile de
libera desvoltare natiunala si neimpe-
decarea sea, de a-si promová cultur'a
natiunala in contactu cu cei-lalți con-
sângeni ai sei, asiá precum au facutu
si face poporul monarchiei de natiu-
nalitate germană.

In acestu modu nu va gravita
românulu spre tierile statului român, si
că unu factoru alu puterei austri-
ace va imprăscia lumin'a culturei sele,
promovata in acestu statu, si la con-
sângeni sei, castigandu sympathia si
amicitia loru pentru imperiu, care are
de missiune a fi pe viitoru unu scutu
alu romanismului din orientu. Arma-
ta austriaca scie cu câta bravura s'au
luptat soldatii români, tóta Austri'a
scie alipirea poporului român cátro
tronu si patri'a comună.

Din partea acestor dôue popore
mari ale Austriei cari prin Austri'a
loru mama dandule ea tóte condițiunile
recerute au missiunea de a ca-
scigá mamei loru folose dela consan-
genii loru, iér' nu a-si abate gravita-
tiunea loru dela potere la nesigurantia,
dela acestea popore dicu nici odata
nu pote obveni statului nostru unu
periculu, cu atâtua mai putienu, că
din partea poporului germanu, căru'a
i sta la spate unitatea poternica ger-
mană si cu multu mai seducatore. Si
totusi nici din acésta parte nu potu
veni periculi, pentru inascuta loialitate
a connationaliloru germani.

Poporul magiaru, care este cu
totulu isolatu, numai si numai in Au-
stri'a si in concertulu poporeloru ei
'si pote affá esistint'a sea; si suntu
de acea firma creditia, ca aci va affá
totu-déun'a mai naturali si mai tarzi
aliati, decât in némulu turcescu, déca
va sci apretiu justele pretensiuni ale
conlocuitoreloru natiuni.

Déca pentru óre-care viitoru pote
fi Austri'a amenintata de influența
vre-unei ginte mari, apoi pote fi mai
intâi din partea pangermanismului si
apoi a panslavismului.

In ambe acestea unice casuri de
periculu, va fi natiunea magiaru si
cea româna chiamate, a sprigini es-
tint'a statului dupa natur'a puse-
tiunei loru si pentru interesele loru
cele mai eminente.

Despre acésta missiune in viitoru
nu se mai pote indoí nici unu gan-
ditoriu.

Toamai acésta missiune mare a
acestor dôue popore trebuie se fia
decidetore in politic'a austro-ungar-
escă fatia de cestiuinea orientala,
déca cugeta diplomati'a nóstra in
adeveru la interesulu propriu austriacu
si nu la alu cutârei séu cu-
târei natiuni, si acest'a i impune, că
inca de acum sa-si prepare in orientu
Europei unu aliatu mai poternicu
in români, ceea ce numai atunci va
puté face, déca va avé o Romanie in-
dependentă si tare lângă sine si va
respectá interesele vitali ale poporului
român din monarchia.

Russi'a pote fi si nu pote fi ini-
mica Austriei, dupa impregiurâri, căci
ea nu are nici unu interesu a ocupá
părți ale ei, iér' pasindu la o atare

ocupatiune, ce nu este verosimila, aru
trebuí se tréca preste cadavrele in-
tregu poporului român si magiaru,
ceea ce nu va suferi Europ'a, dar' nici
in interesulu Russiei nu pote serví.

Remâne numai că Austri'a in ce-
stiunea orientale se apere de perire
pe poporele subjugate, si se nu im-
pedece interesele Russiei fatia de pu-
terea otomana, acolo, unde interesele
imperiului nostru nu suntu periclitate,
séu unde ambe potu subsistá lângă
olalta.

Pangermanismulu inse este mai
aprope, de a atacá óre cându-va pe
Austri'a, căci 'si are in sine inca adi-
tote condițiunile date spre acestu scopu.

Deci Austri'a se fia Austrie, căci
nu este putere germana.

Câci cându aru fi un'a că acésta,
mai usior va fi Germaniei a-si ajunge
scopulu.

Si tocmai cu privire si la atari
eventualităti — pote se va dice adi
imaginete — este Austri'a chiamata
a-si prepará terenul intereselorui ei
in cestiuinea orientale, prin atragerea
poporeloru crestine din orientulu Eu-
ropei cátro sine, si correlativu prin
promovarea intereselorui vitali a tu-
turor poporeloru sele, de o pot-
triva si in mesura corespondietore
missiunei loru cátro si pentru statu.
Ei dar' acésta nu iarta, că in sistemu
nostru dualisticu se fia slavii si
români neindreptatiti si subjugati de
germani si magari, nici că sa dom-
nésca un'a natiune austriaca preste ce-
lelalte ci interesele generali austriaci
au se domnésca preste tóte natiunalită-
tiale statului, iér' acésta numai atunci
pote fi cându óre care natiune si va
vedé identificate interesele sele cu ale
statului, si acésta pretinde egala in-
dreptatire a tuturor poporeloru Au-
stro-Ungariei.

Generalulu Tûrr despre cestiu- nea orientale.

II.

Dela incetarea absolutismului austriacu, adeca de 16 ani incóce, români pusi la discretiunea elementului magiaru, care din persecutatu ce erá a devenit la potere si de atunci eschisivu conduce destinele patriei comune, — atâtua prin diuaristica, câtu si prin deputatiu de natiunalitatea loru in camere, la tóte ocasiunile potrivite n'au intrelasatu a atrage atenția magiariloru la grav'a situatiune a acestor dôue elemente avisate dela natura la aperare reciproca, fatia de periculu ce le amenintia din partea colosaleloru eleminte slavice si germane de cari suntu incungurate si mai cu séma in partea ungarica dejá si in-
gangrenate. Români totu-déun'a numai dreptate au cerutu dela magiaru, dorere inse, potere a la care din gratia impregiurâriloru esterne pe neasteptate devenira, apoi funest'a idea de care bolescu mai cu séma dela Szechenyi incóce, de a intemeia "o magaria mare pâna la marea négra" — ii-a facutu surdi fatia de români, si orbi fatia de periculu comunu.

Ei bine! periculu prevediutu de romani a sositu, cestiuinea orientala, acestu morbu vechiu alu Turciei, abdicandu falsiloru si intrigantiloru sei medici seculari — diplomatici, e pusa pe verfulu sabiei, si inca in tipu de cestiuine slavica, sub protectiunea celui mai cumplit u inimicu alu neslaviloru din orientu — a Russiei, care

dela caderea generosului amicu alu
poporeloru apesate, a potintelui de
odinióra Napoleonu, pe lângă
tóte opintirile neputinciosei diplomatice
are mâna libera in orientu.

De cându arde muculu la degete,
incepu a vedé si magarii periculu,
in se fâra a mai slabí din ingâmfa realoru fatala. Ei inca
si acum'a vedu paialu in ochii altor'a si
nu vedu bern'a intr'ai sei.

Cu scopu de a inaintá apropierea
intre români si magarii au intemeiatu
o foia magiara in Bucuresci, si diurnalistic'a loru de aici se occupa mereu
cu acésta cestiuine.

Români de dincolo inca tractéza
cestiuinea prin diurnalistica, si se paru
a aretă impossibilitatea unei
alianțe sincere pâna cându
fratiloru de dincoci voru
ti trataticu desconsiderarea de
pâna acilea.

Foia semioficiala „Hon“ si aróga
a fi cea mai putina chauvinista si mai
nepreocupata fatia de români. Fiindu-
ca acésta e mai aprope de guvernul
se punem si noi dara mai multu
pondu pe enunciările densei.

Mai recentu in nrulu 259 reflec-
téza la „Journal de Bucarest“ care
disese cum-ca:

„Ungari'a in locu de a impartasi pre români de libertate, la ce cu atâtua mai mare
dreptu au fiindu-ca nu suuu cuceriti cu arm'a i condamna la iobagia. Si curioasa dison-
tantia, magarii de aceea necontentu au pre-
tinsu si accentuatu dreptulu la natiunalitatea loru. Unu dreptu care si-lu pretinde cine-va pentru
sine, pentru ce-lu denegă altui'a? Dreptu are
„Romanul“ cându imputa magiariloru tenu'ta
loru facia de români din Banatu si Transilva-
ni'a. Nu voim noi inimicitia, si din protesta-
rea nostra in contr'a acelei procedure nime
nu pote celi asiá ceva.... Din contra români aru dorí se védia aliatii sinceri in magarii. Alianța intre Ungari'a si Romani'a aru
garantá ecilibrul confederatiunei orientali. Români de multu cunoscu pré bine câtu folosu
aru aduce o astfelu de alianța sincera, din
care atât'a aru cástigá magarii câtu si ei,
acum'a e rendulu la magarii se pricépa folosu si se-lu voiésca si ei.“

La acestea respunde „Hon“ asiá:

„Iobagi'a româniloru de care vorbesce
„Journal de Bucarest“ e numai poveste. Nimeni nu-i trece prin minte la noi a apesá pre
unu popor, si cu atâtua mai putienu pre români. Afara de indreptatirea politica a limbei nati-
onali abia este ceva, ce aru restringe folosirea
limbei române in trebile publice, si tolerantia
nóstra in acésta privintia in ochii Europei ne-
preocupate va ocupá locu intre cele mai fru-
mose aparituni a seclului. Inse acésta tol-
erantia pâna ací inca n'a pré fruplificatu. Aceea-
ce a garantat statulu că libertate s'a intorsu
in contr'a nostra; si de-si n'au fostu români
acei'a, cari imitându pe Herostratu in acésta
privintia au stralucit in prim'a linia, totusi e
siguru, cum-ca nici densii n'au cuprinsu: de ce
insemnatate aru fi, de cumva principiul funda-
mentalul alu solidarității magiare si române
basatu pe acestea libertati natiiali a statului
magiaru aru produce o majoritate potinte mai
intâi in Ungari'a, apoi in provinciile interesate
la cestiuinea orientala?.... Traim in tem-
puri grele, apoi dilele mariloru desastre arunca
sementia evenimentelor mari. Noi nu ne sfiumu
a dice, cumca o mare si nobila recompensati-
une pentru dorerile de nascere a tempurilor
presinti aru si acea, de cumva s'aru puté nasce
acestul principiu de viétia de multu conceputu
inse pâna ací inca ne ivitu in lume alu soli-
daritatiei.“

Va se dica, după „Hon“ numai români sunt de vina că între ei și magiari nu s-a realizat o alianță sinceră, căci ei — magiarii — intră acordarea libertăților naționale au mersu până la linia extrema!

Amara mistificare acăsta, și ei nu se sfîrscă să se laudă în față a lumii intregi în diurnalistică și în parlamentul cu liberalitatea și sentiu de dreptate alor fată de naționalitate din patria, cari formează majoritatea locuitorilor, — că și cum lumea serioasă nu s-ară uită la faptele lor.

Amu reprobusi și acestu articolul că se ilustrămu cu elu pe a lui Türr; respusul separatu inse nu-i vomu dă, că sa-si combineze „Hon“ respusul din reflexiunile ce le facem la articululu lui Türr.

Sa vedemur dă: cum au urmatu magiarii consiliilor lui Türr, pe care ei îl consideră de unu barbatu de statu, si cu deosebire in cestiu de orientală de unu ponderosu factoru si expertu?

Ce au facutu ei pentru castigarea simpathiei și animei naționalităților din patria, si cu deosebire pentru prepararea unei alianțe sincere între elementul magiaru si celu romanu, că cele mai amenintate in vieta loru naționale?

Unu respusu detaiatu la aceste întrebări aru umplu volume intregi, deci noi ne vomu restringe numai la putine fapte, că se nu trecemu preste cadrulu unui articulu de diurnal.

Unicul faptu, ce dovedesc o proprie este: împăcarea cu Croati'a.

De-si Croati'a totu-déun'a a fostu in mai strinsa legatura cu Ungaria decătu Transilvania, fiinduca in acea tiéra nu este elementu ungurescu, de dragul portului Fiume, i-a datu carta bianca, si i-a acordat o autonomie cu carea majoritatea acelei tiere se vede a fi multiamita, primindu Ungaria a suportă chiaru si o insemnata parte din sarcinile ei; inse o considerabila parte a locuitorilor Croatiei nici cu acăsta nu este multiamita, ier' locuitorii Ungariei cu totu dreptulu se potu supera pentru primirea sarcinilor Croatiei, cându nici a nôstre nu le potem suportă.

De aci incolo apoi nici unu faptu nu mai poti află, care se fia in dreptatu spre multiamirea naționalităților.

Că se innece si putinul spiritu național ce se manifestă la slovac — guvernul li-a desfintat „Matiti'a“ — societatea literaria, si gimnasiile slovace intemeiate si sustinute prin poporul slovac.

Persecutarea serbilor este cu multu mai cunoscută decătu se o mai descriem si noi.

Granita militara, a cărei locuitori (români si serbi) erau pre multiamiti (!) cu sörtea, au desfintat-o, si chiaru in contră la lege (art. V. §. 55. 1848) o au organizat de ea fără ea, inainte de a fi reprezentata in camera.

Prin acăsta si-a perduțea cea mai mare parte a padurilor si pasiunilor ce le folosea mai nainte, au perduțea dreptulu de a ferbe rachiul, li s-a introducuse o administratiune si justitia incurcata, carea nime nu o priște, manuita prin ómeni straini cari de felu nu cunoscu referintele de acolo, cari în teritoriul acelu dedat la regula si pace au semenat discordii si nemultiamiri, incătu abia după unu anu de administratiune unguresca guvernului a fostu silitu se tramită comisariu guvernialu acolo, că sa studiez situatiunea si ómenii, — se demissiunea si se denumescă diregatori. O cărpela după altă, cari inse totu nu voru produce multiamirea poporului, pentru ca pe elu nime nu-lu consulta. Dreptu recompensa pentru armele luate li s-au impus sarcini noue cu

multu mai mari decătu cele de mai nainte, ear scoli naționali — si prin urmare si confessionali de mai nainte, facute si sustinute din avereala loru privata — li s-au prefacutu in scoli comunitali, cari preste voi proprietarilor suntu scosă de sub influența bisericei noastre.

Aici totulu este stricatu, ear in capulu trebiloru ómeni fără tactu strani de limbă si interesulu poporului. Au vietiua municipală fără dreptu de alegere până cându in cele-lalte părți ale tieri totu municipiale si alegu pe oficialii sei, aici totu posturile se deplinesc prin denumire. Motivul nu poate fi altul, decătu ca nefindu pe acolo magiari nici macaru de semnătua prin alegeri nu s-ară pută incubă si acolo magiari, apoi o administratiune fără magiari nu poate fi admisa.

Unicul popor s-a scosu, că celu mai micu, dar' cu cei mai puternici patroni, — aliatulu privilegiatul magiarilor nainte de 1848 — au fostu mai multu crutati, in anulu acesta inse si sasiloru li se puse calpacu pe capu si pinteni la calcăie.

Pe sasi i supera si acăsta inse loru totu nu li va fi nimică. Fiinduca ei nu se află printre magiari ci printre români, loru totu li s-au lasatu suprematia faptică preste majoritatea teritoriului unde suntu, privilegile de cari s-au bucurat seculi intregi li-au datu avere si intielegintia multă fatia de fostii loru eloti, si cu ajutoriul acestor factori li este asigurata poterea si in viitoru. Că totu lucrurile ce nu au de baza dreptatea nici chiaru ecuitatea inse, nici reformele introduce in fundulu regiu nu multiamescu pe nimene.

Dupa acestea specialități se vedemur: in genere ce s-a facutu spre multiamirea românilor?

Ei, "dar' dejă si deveniram pr lungi, despre acăsta cauta se mai dămu unu articulu in numerulu viitoru.

Rebelulu.

Sciri mai noue demintu, ca turci au ocupat si Deligradulu si sustinu ca puterea trupelor serbesci este acolo. Cea din urma lupta avu locu in diu'ade 1 Novembre la Gaglov'ape drumulu Crisievatiului. Corpulu lui Horvatovici ajutat de Lazaru Ciolac-Antri au respinsu pre turci spre Djunis. Cu totu aceste Horvatovici s-a retrusa la Crisievatiu; ieră quartirul generalu alu serbilor s-a stramutat la Ciupri'a. — Armistitiul s-a inceputu Mercuri.

Pentru serbi a venit armistitiul cam tardiu, dura după faimile ce se respandescu din Serbi'a, va si bine venit u si acum. Dupa o telegrama din Belgradu dela 3 Novembre ministrul serbesc Ristic a declarat consulul rusesc Karzoff, ca regimulu serbesc acceptă armistitiul. Alte telegrame si corespondintie vorbescu ca militia serbescă aru fi demoralizata si nu mai e de a o duce inaintea inimicului, ca din cauza acăsta s-au nascutu divergintie intre serbi si voluntarii rusesci, cari divergintie au degenerat si in incaierări sangerose.

Causă divergintelor intre serbi si rusi unii o atribuiesc si rivalitatei intre serbi si rusi. Se dice ca cesti din urma se părta cu „fratii“ loru că niscese superiori. In legatura cu rivalitatea acăsta aduce unu coresp. la o fóia din Budapest'a o episoda trista, carea s-a intemplatu in dilele cându serbo-rusii se luptau in giurulu Djunisului. Faptul se dice ca s-a intemplatu astu-feliu: Unu desparțimentu de 1500 rusi pléca că avantgardă. Dupa ce s-a departat putinu acopere o negura desa tienutulu. Trup'a carea venea in urmă avantgardei aude puscaturi si pre urma si siueraturi de glonție. In presupunerea ca se află in fața inimicului deschide unu focu

aprigu asupră bietiloru rusi. Acești credințe intre dăoue fociuri respundu. Până sa se afle ratacirea rusii au fostu mai toti omoriti. De atunci ura neimpacata intre rusi si serbi.

Ultimatulu despre care facuram amintire in nr. trecutu ca la insinuatu Ignatieff Portiei otomane, acăsta din urma la primul fără de nici o conditie in diu'ade la 1 Nov. st. n., incunoscintiendu totu-odata (Pórt'a) pre toti comandanții sei sa sisteze ostilitate. Scirea acăsta aru anunțat pacea. Opiniunea publică in totalitatea ei este inca forte rezervata in față acăstei novele. Ea se pare a fi petrunsa de convingerea ca Russi'a cauta si va găsi si după acăsta vre-unu nodu in papura, care sa-i dea ansa la unu resbelu contră Turciei. Se dice ca Russi'a va pretinde că la statorarea liniei de demarcare intre părțile luptătoare, că turci sa mergă inapoi până la linia unde se aflau la 27 Octobre. Se nasce numai decătu intrebarea, ca după ce au luat Djunisul, Alexinatul, după unele foi si Deligradul, turci vor mai face si concesiunea de a dă din mâna pozitii luate cu multime de jertfe din mâinile serbilor?

Despre pregătirile rusescii se comunica „Corespondintie politice“ din Petersburg:

Caletoriu comandantului supremului corpulu gardei si la cerculu militar de Sct. Petersburg, a marelui principale Nicolae Nicolaevici senioru, către Livadi'a a datu in cercurile militare de aici impulsul la cele mai stranie faimă si conjecturări. Partea cea mai mare a acestor, pre cum de sine se intielege, e sensatiunale si nefundata. Trebuie sa tienemur inse comptu de ună parte, căci nu i se poate dispută caracterul fapticu. In categoriile acăsta din urma s-ară pută pură comunicarea despre imminentă decretare a asediului preste cercurile militare Odessa, Kiew, Ciacov si cerculu militar caucasicu. Cu privire la lucrările de aperare ordinate in partea meridională a tieri si la concentrările cele mari de trupe intre Odessa si Bender o astfelu de decisiune nu poate fi surprindetore cu atâtua mai vertosu cu câtua de mai multe septămâni se dirigă spre funtariele caucasice transporturi considerabile de trupe cari suntu destinate a intarî garnizoanele dela frontiera si a formă unu corpu de observatori. Lucrările de aperare lungă litoralulu mărei negre dela Odessa până la Tiflis progresă in modu rapidu. In dilele din urma s-au provocat representanții tuturor linielor ce pornescu din Moscova spre apusu, media năpte, respective ai linei Moscova-Brest, se facă totu dispositiunile pentru a transporta eventualu trupe mai multe si se supuna ministrului de comunicatiune unu planu ce aru admite o operare comună a singurătilor societăți dela drumurile ferate.

E marcanta pentru tendintile Russiei o scrisoare a unui corespondent din Berlinu la „Pest. Ll.“ dela 30 Octobre, cându nu putea fi cunoscuta inca scirea despre ultimatulu rusescu. Acea corespondintie dice:

Déca unu barbatu de statu austriacu a pututu pune odata lumea in uimire prin nemultiamirea sea, — generalul Ignatieff poate pretinde acum, ca a suprinsu cercurile politice prin „moderatiunea sea“. Aru fi ince precipitat lucru vreandu a conclu din linistea relativă cu care se descurca negotiările in Constantinopol, ca si indepartat ori-ce pericolu de unu resbelu. In cercurile rusofile ce suntu informate se dă pe fatia, ca instructiunile ce le-a primit generalul Ignatieff in Livadi'a inainte de a ple-

că la Constantinopol i prescriu sa evite orice pasire brusca fatia cu Pórt'a, ba sa tamendeze negotiările cu o maniera netedă până cându Russi'a care a datu lumei dovedi de indulgintă va fi si militaresc in stare sa se emancipe de acăsta virtute putinu resbelica. Se contă cum se pare ca generalul Ignatieff va avea sa-si desvăluă abilitatea sea preste iernă; căci Russi'a cu totu comunicările contrarie prin jurnale nu e inca de locu in stare sa intrevina militaresc pe teritoriul balcanului. Dara increderea in abilitatea generalului a suferit oarecare stirbitura de cându victorie din urma ale armatei turcescii au straformatu cu o lovitura totu pozitivile. E temere in sǎ, ca si calculatiile diplomatici ce nu voiau sa scie de nicio campanie de iarna voru pută fi usioru delaturate.

Ambasada turcescă care din consideratiuni de crutiare constă numai din ambasadorulu insusi, unu secretariu si unu atasatul militar si care n'are nici dragomanu — ambasada turcescă manifestă de nou mare incdere, asiă ca desastrele serbilor au ingreunat evidentu preste măsură lucrarea diplomatică si a neutralilor. La totu casulu cei de aci si din Vienă suntu acum pe deplin lamuriti asupră scopului si insemanțării ce le au planurile rusescii relativ la orientul si de-si nu e de locu acredita-ta a ceea ce se povestesc in unele salone diplomatice, ca adeca Russi'a s-ară fi deobligat „in scrisu“ ca nu va trece preste ore care măsura fatia cu Pórt'a, totusi de alta parte e faptă, ca togm'a acum se vorbesce in „regiunile decisive“ atât de desu de garantii „rusescii“ si „turcescii.“

Suntu interesante comentariile ce le face press'a la cuventulu de tronu alu imperatului Germaniei. Unu corespondent din Vienă scrie lui „P. Ll.“:

Cuventulu de tronu germanu nu a potutu face unde-va mai mare sensatiune decătu in Vienă si in Petersburg si specialu politică austro-ungara nu va mai fi constrinsa a se aperă eventualu contră imputări de prea mare intimitate cu Russi'a. Cându unul dintre cei trei imperati aliați declară serbatorește si in publicu de cea mai mare a sea problema, „a conservă prin medilocire amicabilă pacea, deca va fi amerintiata, si intre puterile ce suntu mai apropiate Germaniei prin istoria si vecinatate (o numire rece a celorulalti doi aliați) atunci vomu ajunge fără silintă la concluziunea, ca Germania vede apropiandu-se casulu cându va fi lipsa de medilocirea sea amicabilă „spre mantinerea păcii“ intre Austria si Russi'a, ba ca acăsta pace numai prin medilocirea sea amicabilă s'a conservat până acum. Prin acăsta s'a curmatu insinuatiunea ce se totu repetă, ca Austria si tereita de politică rusescă, dura firescă prin cuventulu de tronu s'a datu si lamurirea, ca de vreme ce Germania nu mai cunoscă o problema a celor trei puteri de a mantine impreuna pacea Europei, ci numai o problema a Germaniei de a conserva pacea intre aliații sei, — acea alianță, pe carea că pe unu „rocher de bronze“ eră „stabilită“ pacea europeană, a incetat de a exista si poate ca togm'a acum se pregatesc noue grupări cari pe basele schimbători voru urmară alte scopuri.

„V. C.“ comentăza convocarea camerilor Romaniei in nrulu dela 17 Oct. in modulu urmatoriu:

„Pentru 21 a curentei corporile legiuitorile suntu convocate in sessiunea extraordinaria. Actul de convocare este pre câtua de laconicu, pre atât de semnificativu fatia cu impregiurări, căci elu nu ne spune decătu in o frâna forte condensata ca camerele

suntu convocate: „pre a li se supune óre-cari proiecte de legi si cestiani urgente cari nu mai potu fi amenate pâna la sessiunea ordinaria.“ Va sa dica la ordinea dilei suntu cestiuni de atât'a insemnata si urgentia, incătu nici 25 dile, căte ne mai despartiau de sessiunea ordinaria, nu puteau suferi intardiare. Cari voru fi inse acele cestiuni, noi nu le scim si „Monitriu“ nu ne spune nimic'a. Dupa informatiunile inse a diuariului „Constitutionalul“ din Bucuresci, se pare ca cestiuni mai importante au provocat convocarea, si anume: 1) cestiunea financiara; 2) a concentrârilor armatei, si 3) dificultătile ce potu sa aduca evenemintele din orientu. Financiele dar' si starea lucrurilor din orientu, aceste paru a fi titinele in giurulu căror'a are a roti tota atentiuia si activitatea ómenilor nostri de statu. Cu o datoria de 500 milioane, care absórbe in anuitati aprópe 45 milioane din unu bugetu ce in tota fortiarea lui nu pote dà mai multu decătu unu venit de 85 milioane anualu, si asupr'a căru'a stă inca in perspectiva realisarea imprumuturilor de 16 si de 42 milioane, cum e óre cu putintia sa nu ne ingrijesc pre toti, chiaru in tempi normali, situatiunea nostra financiara, dar' de cum in cris'a in care se resimte tota pieptile lumiei? Nu scim inse si nici potemu prevedea prin ce modu s'aru puté gasi o solutiune pentru usiura lipsei ce ne strimtoresce atât'u de multu. Imprumutul nu mai pote consolá pe nimene, pe cătu tempu lucrurile in orientu voru stă unde se afla; a face unulu fortiatu, aru fi o ineptia si unu discredit generalu. Lips'a inse nu ne lasa, si banii ne lipsescu la fia-ce pasiu, spre a se puté platí armat'a, pe tempu de concentrare, s'au suspen-datu platile celorulalte servitie; ce amu face pentru unu casu mai mare? E evidentu ca o atare situatiune a-junge critica pâna la estreme si ingrijitore pentru ori cine privesc lucrurile cu unu ochiu mai scrutatoriu. In greutatea ei astadi se adauga cestiunile din orientu, cari dela o di la alt'a potu se aiba o inriurire hotar-tore asupr'a nostra. — Asteptâmu că la deschiderea corpurilor legiuitore, d. ministru de esterne, conformu angajamentului ce a luatu, sa supuna representantilor tierei corespondint'a diplomatica, si cu tota ca „Românul“ in revist'a sea de ieri ne da incredintările cele mai formale despre starea favorabila a lucrurilor, situatiunea inse esterioara e de atât'a gravitate in-cătu grija pote fi legitimata chiaru pentru spiritele cele mai prevediatore si esperimentate. „Românul“ in adeveru dice: „Asigurâmu, avemu teme-iuri sa asigurâmu, ca, ori-cari voru fi evenimentele purtarea nationala si corecta a natiunei nostra si a guvernului ei va fi incoronata cu cea mai buna isbândă.“ Nu scim nici care va fi isbând'a, nici teme-iurile ce le vomu fi avendu pentru dens'a; gâsimu inse in unu diariu destulu de circumspectu, in „Gazet'a Transilvaniei“ dela 14. urmatorele linii privitor la visit'a dela Livadi'a, ce nu suntu de natura a ne consolá in neutralitatea nostra. Correspondentul gazetei dice: „Pare-misse ca visit'a dela Livadi'a, ori cătu fu de amabila si distinsa, nu ne-a folositu nimicu in sensulu neutralitatiei; necontentele nostra apeluri la tratusi si la conventiunea de Parisu nu mai au trecere la rusi, incătu suntemu in pericolu că, in locu se mai căscigâmu ceva, se perdemu partea Basarabiei căscigata in 1856.... Rusii pretindu confederatiune că in dilele lui Dimitrie Cantemiru si Constantinu Brancovanu lupta pe viétia si móre alatur cu armat'a rusesc in contr'a turcilor si a tuturoru căti i' apera pe acel'a, etc.“ — Aceste aretate, cata sa mai spunemu ca diarele francese „La France“, „Le Courrier dela France“, diariulu germanu „Alg. Zeitung“ si

unu altulu italiano. „Vesillo delle Marche,“ prin scirile de sensatiune ce au datu, au sporitul neliniscea si ingreuiatu mai multu transactiunile comerciale. Ele vorbiau despre o conventiune ce aru fi subscrisu d. Bratianu la Livadi'a si despre aventurele in cari Romani'a aru fi gat'a se intre.

Camerile românesci din Bucuresci s'au deschis joi in 21 Octobre cu tota solemnitatea. Discursulu de deschidere l'a cetatu Domnitorul stându si a fostu aplaudat de camera. Biroul telegraficu a gasit lucru cu cale a comunicá prin telegrafo passagiul discursului de tronu privitor la politic'a esterna pre largu si „P. Ll.“ de Vineri, in editiunea de diminetia, a apretiá passagiul intr'unu articulu de fondu, de-si in loculu alu doilea. Discursulu afirma ca raporturile Romaniei cătra puteri suntu cele mai bune. Mai departe afirma ca tota puterile garante incuragiaza pre Romaniei la sustinerea neutralitatii, observata de regimul dela incepitul resbelului. Chiaru si Pórt'a pare inclinata a recunoscere dreptatea pretensiunilor guvernului românescu. Pâna aci aru respirá discursulu o situatiune favorable Romaniei. Ceva nechiaru pare inse passagiul urmatoriu pre care lu traducemu dupa fóia citata mai susu. „Suntemu asiá dara inderpatiti a sperá, ca, multiamita directiunei celei intelepte si firme prescrise regimului meu de camere, si la casulu cându aru amenintia periculi cari trece preste puterile statului romanu, scutul celu puternic alu Europei garante va apará intregitatea nostra territoriala si drepturile nostra natiunale.“ Dreptu intregire a sperantiei exprimate in cele de mai nante discursulu mai esprima si deplin'a convingere, ca tempulu celu mai de aprópe va aduce pace orientului.

„P. Ll.“ este satisfacutu de acestu discursu, pentruca elu desminete tota scirile căte se respondisera mai nante despre intentiunile resbelice ale Romaniei. Elu speréza, ca ceea ce se arosti de pre tronu se va constatá prin tienut'a regimului si a camerilor din Bucuresci.

De-si concentrarea armatei romane — dice „Fremdblt.“ — abiá s'a inceputu, ea totusi a destep-tatu o mare indispositiune in poporu si in deosebi in poporul dela tiéra. A dôu'a diumatate a lui Octobre e togm'a acelu anutempu, in care tie-rénulu românu trebue sa provéda cele mai multe si mai intetitóre lucrâri pe câmpu. Pentru 90,000 militiani nu s'aru puté procurá absolutu in România in momentulu actualu nici cea mai neaperata armatura si chiaru de s'aru mobilisá numai 50—60,000 militieni ministeriulu de resbelu aru trebuí pe lângă pusile Peabody sa ia refugiu la vechile puse de percussiune si la alte arme vechi mai rele, pre cându cu munitiunea de resbelu sta lucrulu si mai reu.

Unu corespondinte la „P. Ll.“ comunica din Cetinie ca muntenegrinilor li aru vení bine si s'aru bucurá sa scape de resbelu si de alati. Tote spitalurile infinitate de straini binefacatori suntu indesate cu raniti si totu mai sosescu inca noi bolnavi. Iarn'a se apropie si Muntenegrul, care si in tempuri de pace aru si samena atât'u de pucinu, nu are proviantu de cereale séu de faina. Unic'a sperantia se baséza pe panslavismulu „binefacotoriu“ dara si acesta se pare ca a desecatu. Subsidie din Belgradu nu au sositu si „subventiunea“ din Petersburg e preamica pentru a puté corespunde trebuintelor urcate. Abstragendu in trebarea de pâne si bani ori-ce incor-

dare a muntenegrinilor remane fără efectu. Serbii suferu in modu consecutu desastre ce paraliseaza victorie dubie ale muntenegrinilor.

Distribuindu-se astfelu intre asociati perderea si castigulu in modu egal, se vine pentru Nichit'a unu facitul de totu trist si nu ne prinde mirarea, ca principalele Muntenegrului s'aru descurcă bucurosu din complicatiunea ce n'are nici unu prospectu de isbutire. De aceea a datu cu patru dile inainte ordinulu că voivodii si serdarii sei sa remana in defensiva. Elu astépta cu mare impacientia armistiul pentru a dice asociarei de arme cu Serbi'a unu ado.

Cea mai mare parte a garnisonei din Medunu e liberata. Nichit'a firesce n'are pâne pentru ómeni sei. Austro-Ungari'a se parea ca inca n'are voia a se insarciná cu noi óspeti. Medunu se va demolá. Acestu planu e ridiculu. Fortaréti'a e situata pe unu munte inaltu si acesta insusi e o fortărea pentru sine. Demolandu-se zidurile si cele patru bastiuni, fortaréti'a naturale totusi nu e distrusa si cine posede numai muntele va puté usioru sa-lu prefaca totu-déun'a intr'o fortărea. Prin acésta nu se va libera drumulu cătra Podgoriti'a; spre acésta se recere distrugerea Spuzului, pe care Nichit'a nu o pote realizá.

In cuventulu de tronu, cu care Imperatulu Germanie a deschis sessiunea parlamentara, aflâmu o indigitar semnificativa relativu la politic'a esterna a imperiului germânu. In pasulu marcantu ce atinge relatiunile externe se dice:

Relatiunile din afara ale Germaniei, prelunga tota greteitate momentane ale situatiunei, corespundu caracterului pacificu alu politicei Majestătiei Sele Imperatului. Nesunti'a interesata a Majestătiei Sele e fără pregetu inderpatata intr'acolo, de a conservá relatiuni bune cu tota puterile si in deosebi cu acele ce suntu mai apropiate Germaniei prin vecinatate si istoria si a sustinere si intre ele pacea, déca va fi cumva amenintata, prin o medilociare amicabilă. Dara ori-ce va aduce viitorulu, Germania pote fi ascurata, ca săngele filor ei se va versá numai spre scutirea onorei si a intereselor sale propriu.

„Journal des Debats“ care totudun'a a consiliatu Austriei o politica de pace trebue sa recunoscă ca de-chiaratiunile principelui Auersperg in parlamentulu cislaianu au fostu eminente si demne de unu aplausu viu: „Principele Auersperg a vorbitu cu prudentia si abilitatea unui barbatu de statu. Nu se putea vorbi mai fermu si mai la intielesu. Trebuie insa sa observâmu ca intunecul ce planéza deasupr'a situatiunei diplomatice a silitu pe ministrulu cislaianu la unu limbagiu cam neprecis, din care mai tardiu s'aru puté face conclusiuni contrarie.“

In cercurile republicane din Francia s'a furisatu o indisputiune prin atentiunile quasi-guvernamentale ce le intempina veduva lui Napoleon III si fiul lui la societatea superioara din diversele orasie italiene. Cu deosebire impressiunea reu nesunti'a cam tendențiosa de a distinge pe calatori mai multu că pre imperatés'a de odiniora si că pe pretendantu actualu la tronu decătu că persoane private inalte. O corespondinta la „Independance“ face pe italieni atenti, ca Francia care a datu săngele si banii sei pentru eliberarea Italiei are o pretensiune mai mare la recunoscintia italiana decătu fic'a contesei Montijo. Acésta a fostu mai

multu caus'a ca România nu s'a datu atât'u tempu de capitala regatului unitu si ea si astadi impreuna cu fiu-seu tiene cu cei mai inversiunati inimici ai Italiei, cu clericalii. —

Dâmu cu tota reserv'a notiti'a ce urmează din „Cittadino Romano“: „Cum ni se asigura Imperatulu Russiei a inderpatu cătra diferiti suverani din Europa o scrisoare autografă notificandu-le, ca cătu pentru persoană sea nu e aplicat spre resbelu, dar agitatiunea interna a ticei sele lui silescă sa-lu accepte că unu reu mai micu. Si Victor Emmanuel II se dice ca a primi acésta a tramsu pe generalulu Medicu la România pentru a inscriu consiliul de ministri si cu deosebire pe domnulu De pretis, care pe locu a plecat la Turinu“.

Recerintele nòune in privint'a testamentelor.

(II) De-si adi ocupa politica terenul celu mai de frunte in intrég'a divaristica, suntu totusi unele cestiuni, cari numai cu daun'a poporului s'aru puté trece cu vederea si cari astfelu pentru poporul nostru suntu de mai multu interesu, că cele ce se petrec in afara si nu se referu nemidilochit asupr'a nostra.

Astfelu suntu de multa inse-natate pentru poporul nostru dispositiunile art. de lege XVI ex 1876 care cu schimbarea normativelor de pâna acum reguléza pentru viitoru de nou recerintele formali, atât'u ale testamentelor cătu si ale contractelor de ereditate si donatiunilor pentru casulu de móre. Si dispositiunile acestora nòune legali vinu a se recomandă cu atât'a mai multu atentiuniei poporului nostru, cu cătu din neobservarea loru, usioru aru puté suferi unii si altii daune mari materiali, posmenindu-se deodata ca dispositiunile loru séu in favorulu loru facute au ramas fără valoare.

Tractandu deci in urmatorele pe scurtu principalele fundamentale ale acestui articulu de lege, observâmu mai inainte de tota, ca valoarea lui legală a intrat inca cu 1 Iuliu a. c. Mai departe ca articululu acesta de lege alterézia si dispositiunile testamentare precum si donatiunile pentru casulu de móre in cari nu s'a stipulat a-nume si de ambe părtele irrevocabilitatea, facute dejá, intr'atât'a: incătu atari dispositiuni, déca nu corespundu recerintelor normate prin articululu acesta de lege, numai atunci remanu in valoare déca: móre testatorulu, séu donatorulu in restempu de unu anu dela intrarea acestei legi in valoare, adeca pâna in 1 Iuliu 1877, — séu déca murindu mai tardi se dovedesc ca dela terminulu acesta si pâna la momentulu mortii s'a aflatu intr'unu stadiu ce nu-i conceze formarea unei dispositiuni nòune, — séu in fine déca testamentulu facutu in scrisu, fu depusu pâna la intrarea in valoare a acestui articulu de lege la judiciile competente séu se depune in terminu de unu anu, i. e. pâna in 1 Iuliu 1877 la vre-unu notariu publicu.

Contractele de ereditate si donatiunile pentru casulu de móre, incheiate anume sub conditiunea irrevocabilitătiei se sustinu in valoare neconditiunatu si in viitoru.

Deci cei ce posedu dispositiuni testamentare compuse inainte de 1 Iuliu 1876, conformu recerintelor de pâna aci séu asemenea donatiuni pentru casulu de móre in care in se stipulat anume si din ambe părtele irrevocabilitatea si voiescu a le sustiné dispositiunile acestea in form'a loru cea vechia, in valoare si pentru viitoru; negresit u sa le depuna pâna in 1 Iuliu 1877 in archivulu vre-unui notariu publicu, spre pastrare, căci alt-

cum cu espirarea acestui terminu voru trece din valóre, chiaru si inscrise fiindu in cărtile funduarie.

Pentru testamentele facende si resp. facute din 1 Iuliu a. c. si asemenea si pentru donatiunile pentru casulu de mórte precum si pentru contractele de ereditate, cari tote suntu supuse in viitoru acelora'si recerintie, dimpreuna chiaru si cu codicilele, pentru tóte acestea se recere in sensulu articolului acestui'a de lege cá: fiindu compuse in scrisu si in forma de documentu privatu, chiaru si cându suntu scrise si subscrise de insusi dispunatoriul, sa se mai aplice si doi martori, iér' afara de casulu acest'a patru martori.

Martorii acesti'a au sa fia cu totii fatia la compunerea actului de dispositiune si au se fia destoinici de a puté constatá, ca nu s'a comisu vre-o insielaciune séu eróre in persóna dispunatoriului.

Dintre martorii receruti de lege, trebuie se scie celu putienu unulu ceti si scrie si trebuie se subscrise cu mâna proprie documentulu, cându acest'a e scrisu si subscrisu de dispunatoriul insusi. In casulu acest'a martorulu alu doilea pót si subscrisu de celalaltu martoru, si are se-si punu numai degetulu in semnu de subscriere. Afara inse de casulu acest'a, se receru totu-déun'a doi martori cari se scie ceti si scrie si sa se subscrise cu mâna propria, pre cându cei-lalti potu fi subscrisi si de altcine-va.

Martorii nu trebuie sa cunóasca cuprinsulu dispositiunei, cându acést'a e scrisa si subscrisa séu si numai subscrisa de insusi dispunatoriul. In atare casu e de ajunsu cá martorii séu sa se convinga insusi prin finti'a de fatia la subscriere, séu se intieléga din gur'a dispunatoriului, ca documentulu ce li se presenta cuprinde ultim'a sea dispositiune. Si acést'a au apoi martorii sa o constateze pre insusi documentu si nu numai pre invelitur'a lui.

Cându inse dispunatoriulu nu scie ceti si scrie séu din alta causa nu pót subscrise insusi documentulu: atunci e neaperatu de lipsa cá sa se cetésca cuprinsulu dispositiunei print'nu martoru, in fati'a tuturor celeror alti martori si a dispunatoriului, cá mai departe dispunatoriulu intiele-gându cuprinsulu documentului cetitul, se dechiare in fati'a martorilor ca cuprinde vointi'a sea adeverata si libera si in fine cá subscriinduse apoi dispunatoriulu print'r'unulu dintre martori, totu-deodata sa se constate pre insusi documentu din partea martorilor ca s'a observatu tóte recrientie acestea formali.

Asemenea e o recerintia esentiale dupa dispositiunile acestea noué, cá sa se inseamne pre fia-care atare documentu, loculu unde, si tempulu cându s'a compusu. Constandu inse documentulu din mai multe côle, acestea trebuie sa se cósse laolalta si apoi capetele amendóue ale firului cu care s'a cusutu, sa se sigileze cu sigilul testatorului si alu unui martoru.

Cá martoru nu potu fungá in sensulu dispositiunilor noué: persóna in etate sub 18 ani, orbi, surdi si muti, smintitii la fire precum si acei'a cari fura dejudecati pentru juramentul strimbu. Asemenea nu potu fi martori la o dispositiune anumita: acei'a cari au se traga favoru din ea; precum nici rudeniele loru in linia directa, ascendentii si descendantii, nici rudeniele lateralii dupa parintii si mosii respectivului, nici sotia lui, fratiniele acestei'a si rudeniele ei in linia directa, precum nici sotiele rudenielorui acestor'a in linia directa, nici fratinii loru.

De mare insemnata e ca prin articululu acest'a de lege se admisu si femeile de a putea fi martori

soleneli, ceea ce pán' ací nu le fu concesu. (Va urmá.)

Varietati.

* * Adunarea generala a reuniunei femeilor române din Brasov se va tiené, conformu §-lui 8 din statute, Dumineca in 7/19 Noemvre 1876, adeca in diu'a onomastica a Majestătiei Sele Imperatesei si Reginei Elisabet'a patron'a reuniiunei. In diu'a acésta membrele reuniiunei voru luá parte inainte de prândiu la servitiulu divinu in biseric'a St. Nicolaie din Scheiu, unde se voru inaltiá rugaciuni pentru Majestatea sea Imperatréa si Regin'a nostra Elisabet'a, iéra dupa prândiu la órele 3 se va tiené adunarea generale in edificiulu gimnasiului român gr. or. de ací.

In acésta adunare comitetulu va dá séma despre activitatea sea in cursulu anului 1875/6; se voru asterne socotelile fondului; se va alege o commisiune pentru cercetarea acestor'a; se va alege comitetulu reuniiunei pre urmatorii trei ani si se voru pertracta propunerile, care se voru aduce.

Se invita dara on. membre, a luá parte in numeru câtu se pót mai mare la acésta adunare generale.

Brasovu 2 Noem. (21 Oct.) 1876.

Comitetulu R. f. r.

Burs'a de Vien'a.

Din 23 Oct. (4 Nov.) 1876.

Metalicele 5%	63 20
Imprumutulu nationalu 5% (argintu)	67 66
Imprumutulu de statu din 1860	110 —
Actiuni de banca	830 —
Actiuni de creditu	147 80
London	12 32
Obligatiuni de desdaunare Unguresci	76 —
" " Temisiorene	75 25
" " Ardelenesci	75 —
" " Croato-slavone	84 —
Argintu	104 75
Galbinu	5 89
Napoleonu d'auru (poli)	9 85
Valut'a nouă imperiale germâna	60 60

Concursu.

Conformu ordinatiunei prea venaraturui consistoriu archidiecesanu din 12 Augustu a. c. Nr. 1743 B. pentru intregirea parochiei vacante Bacai'a de a III clasa, in ppresbiteratulu alu Il-le alu Gioagiu, se escrie concursu pana la 20 Noveb. a. c. st. v.

Emolumentele suntu:

1. Dela 72 familii câte un'a ferdela cucuruzu sfarmitu.
2. Dela tóta famili'a câte un'a di de lucru.
3. Venitulu stolaru usuatu, — cari tóte computate dau sum'a de 300 fl. v. a.

Doritorii de a ocupá acésta parochia, au a-si asterne suplicele instruite in sensulu statut. org. si a dispositiunilor provisorie sinodali din anulu 1873 la subscrisulu pana la terminulu indicatu.

Secarembu, 15 Octob. 1876.

Pentru comitetulu parochialu.

Sabinu Piso m/p.

1—3

suntu de religiunea nostra; suntu cántareti; si ca prelângă limb'a materna mai sciu celu putienu un'a dintr limbele patriei, avendu prelângă instructiunea de tóte dile in 9 luni, a tiené dominec'a si serbatorea cu tinerimea scóla de repetiune; iér' suplicile concursuali cu documintele loru le voru asterne pana la terminulu indicatu la subscrisulu oficiu protopopescu.

Nocrichiu in 10 Octobre 1876.

Oficiulu protopopescu gr. or. alu tractului Nocrichiu-Cincu mare.

In contilegere cu comitetulu parochialu.

G. M a i e r u,
(3—3) par. si adm. ppresbit.

Concursu.

De óre-ce in urm'a publicarei concursului din „Tel. Rom. Nrii 53, 54, si 56, nu s'a aflatu concurrenti cu cualitatile recerute de statutulu organicu peantu ocuparea postului de parochu in vacanta parochia Sulige, ppresbiteratulu Giógiului I; in urm'a inaltei ordinatiuni consistoriale din 24 Septembre a. c. Nr. 2632 B. se prolongesce terminulu cu 14 dile dela intai'a publicare a acestui concursu.

Doritorii de a ocupá acésta parochia cu unu venitul anualu de 341 fl. v. a. se-si substérrna in restempulu susu indicatu suplicele loru cu documentele recerute de statutulu organicu § 13 la oficiulu ppresbiterale gr. or. alu tractului Giógiului I.

Hondolu, 21 Octobre 1876.

In contilegere cu comitetulu parochialu.

Basilu P i p o s i u m. p.
(1—3) ppresbiteru

Nr. 239 — 1876.

Concursu.

Pre bas'a inaltei concesiuni consist. dto 30 Septembre a. c. Nr. 2761 B. pentru ocuparea vacantei parochii de cl. III Salciu de josu, ppresbiteratulu Lupsiei, se escrie concursu cu terminulu pana in 20 Novembre 1876.

Emolumintele impreunate cu acestu postu suntu:

1. Cas'a parochiala si alte edificii economice.
2. 60 ferdele vecchi bucate, parte grâu parte cucuruzu.
3. Gradina de legumi si de unu caru cucuruzu.
4. Un'a di de lucru dela 110 fumuri si

5. Venitele stolari; cari tóte computate dau unu venitul anuale camu de 325 fl. v. a.

Petitorii acestei statiuni au a-si asterne suplicele loru instruite in sensulu stat. org. la subsemnatului pana in terminulu susu indicatu.

In contilegere cu comit. paroch. respectivu.

Offenbaia in 16 Octobre 1876.

Oficiulu ppresbiteralu gr. or. a Lupsiei.

Ioann Danciu,

(1—3) adm. prot.

Concursu.

Devenindu vacanta parochia'a de class'a a trei'a Carmadinesci cu filii'a Boiulu de josu, ppresbiteratulu Ilie muresiane, prin acést'a se escrie concursu pana la 21 Novembre 1876, in care di se va tiené si alegerea.

Emolumintele suntu:

- 1.) Casa parochiala cu gradina de legumi si de póm.
- 2.) Dela 130 familii câte un'a ferdela de bucate in bómbe si câte o di de lucru.
- 3.) Folosirea fenului si a pómelor din cimiterie.
- 4.) Stol'a usuata si imbunatatita dela 130 familii, conformu hotărîrei sinodului parochiale dela 19 Septembre 1876.

Doritorii de a ocupá acést'a parochia au a-si asterne concursele loru

conformu dispositiunelor statutului organicu si dispositiunelor provisorie sinodali la terminulu mai susu disu la subscrisulu.

Gurasadului in 20 Octobre 1876. In contilegere cu comitetulu parochialu.

Alecsiu O l a r i u m. p.
(1—3) adm. ppresbit.

Nr. 266/1876.

Concursu.

Devenindu vacanta parochia'a Vider'a de mediu, de clas'a a III. ppresbiteratulu Zlathn'a-superiora, in urm'a inaltei ordinatiuni consistoriale dto 23 Augustu Nr. 2034 a. cur. se escrie concursu pana la 6 a lunei lui Noemvre a. c. st. v.

Emolumintele impreunate cu acestu postu de parochu, computate tóte laolalta dau preste totu sum'a de 516 fl.

Doritorii de a ocupá acésta parochia au a-si asterne concursele loru conformu dispositiunilor Statutului organicu, si cele ale sinodului nostru archidiecesanu din an. 1873, pana la terminulu mai susu disu la subscrisulu.

Câmpeni, in 7 Octombrie 1876.

In contilegere cu comitetulu parochialu din Vid'a de mediu.

Ioanu P a t i t i ' a, protopresbiteru.
3—3

Nr. 207 — 1876.

Concursu.

Pentru ocuparea vacantei parochii gr. or. Brazesti de clas'a III ppresbiteratulu Lupsiei, in urm'a inaltei concesiuni cons. dto 29 Sept. 1875 Nr. 2860, se escrie concursu cu terminulu pana in 7 Novembre 1876 in care di va fi si alegerea.

Cu acésta statiune suntu impreunate urmatorele emoiumente:

1. Un'a ferdela vechia de bucate parte grâu parte cucuruzu dela unu fumu.
2. Dela 120 fumuri câte o di de claca dela fia-care.
3. Folosinti'a cimitierului in extensiune de 1 jug. 2370 □ si
4. Stol'a indatinata, cari tóte computate dau unu venitul anuale de 420 fl. v. a.

Doritorii de a ocupá acestu postu de parochu au a-si asterne suplicele loru in terminulu susu indicatu instruite in sensulu stat. org. la subsemnatului oficiu.

Offenbaia in 7 Octob. 1876.

In contilegere cu comitetulu paroch. resp.

Oficiulu ppresbit. gr. or. alu Lupsiei.

Ioanu Danciu,

3—3 adm. prot.

Edictu.

Ioanu Danila din Topârcea ctulu Sibiului, carele mai bine de doi ani a parasitul pre legiuít'a sea socia An'a Tom'a Carat'a fără a se sci ubicatiunea lui, se cítéza a se presentá inaintea subsemnatului scaunu ppresbiterale in terminu de unu anu a dato, anumitul pana in 2 Octobre 1877, căci la din contra procesulu divortialu asupra-i intentatul se va pertractá si decide si in absen'ta densului.

Mercurea 2 Octobre 1876.

Scaunulu ppresbiteralu gr. or. alu Mercurei.

I Drocu

(3—3) adm. prot.

INDREPTARE: In articululu „Generalulu Turr etc.“ din nrulu precedentu s'a strecoară doué erori de tipariu esentiali cari fac neintilese punctele respective. Si anume in alinea 8-a sirulu 8 in locu de cuvântul „Dara“ sa se pună: „Inse óre pap'a nu este capulu catolicismului si.“ Eara in alinea 13 punctulu ultimu, care gresitu suna: „Si totusi cestiunea nu s'a contopit in panislavismu,“ sa se cítésa: „Si totusi cestiu'a nu s'a contopit in panlatinismu.“